

REDAKTION:
Opinionsredaktør
Henrik Højgaard Søjerkilde
henh@jfmedier.dk

**FORSTANDER,
LØGUMKLOSTER REFUGIUM**
HELLE SKARUP

En himmelsk morgen. Det er lige nu - nuet - pas godt på det

Jeg sidder i morgenlyset, fuglene pipper, kaffen står på bordet med jordbærduggen, min lille hund stirrer intenst efter fluen, der svirrer rundt i luften, duften af ny kogt solbær syltetøj, når min næse.

Livet er her i hvert eneste øjeblik og i hver partikel denne morgen.

Det er her, lige nu.

Jeg sidder her og lader øjeblikket fylde hele min bevidsthed og der er en fuldkommen fred i mit sind.

Er der noget, jeg ønsker at ændre eller klage over, og som jeg kan skrive om? Nej - alt er præcist, som det skal være alting passer sammen.

PLUSESLEIG BEGYNDER JEG at græde. Jeg kom til at kigge over på den tomme stol ved siden af mig - den stol, Peter, min afdøde mand, plejede at sidde i. Her til morgen havde jeg sat en hynde i stolen - ved ikke lige hvorfor. Ah, hvor jeg savner ham at dele mine tanker og livet med.

Min gråd stlner hurtigt afi dag, for min opmærksomhed flyttes fra fortiden til øjeblikket her og nu - jeg bliver indtaget i øjeblikkets storhed. Noget vil kalde det Guds rige.

Jeg fyldes af en fred og stille glæde ved livet. Det er en følelse, der ikke kan købes for penge - og som vi alle har adgang til. Hvert menneskebarn, der fødes, har adgang hertil. Så når der i Biblen står: Bliv som børn på ny, er jeg overbevist om, at det er denne tilstand, der henvises til.

GIV DIN OPMÆRKSOMHED til det nu, du er i og der vil komme fred. Naturen er til rådighed for os alle. Jeg var til Folkemødet på Bornholm, hvor der i et af telene var fokus på naturens helbredende kræfter.

Et af synspunkterne var, at der ikke alene er den enkeltes ansvar, men også, at vi strukturelt skal tænke naturen ind i vores måder at indrette skoler på, i timeplanlægning, på arbejdspladser og

Arkivfoto

plejehjem mm. At vi skal huske at give rum og plads for naturen og dens helbredende styrker.

Hvor ville jeg ønske, at der var langt flere af os raske, der gav en eller flere timer om ugen til de mennesker, der som følge af alderdom eller andre årsager knap nok kan komme udenfor og mærke den friske luft.

Jeg håber, at der den dag, hvor jeg bliver gammel og svag, vil komme et be hjertet menneske forbi og tage mig med på en tur i skoven eller ud til van-

det - så jeg kan mærke livets storhed og aaltings sammenhæng.

AT VI ERKENDER blomsternes og deres farverigdoms indvirkning på sinde, så at der afsættes ressourcer til at pleje blomsterbede, så ikke alle arealer udtægges til græs, hvorpå der døgnnet rundt susser en automatiseret plæneklipper rundt.

At der må være græsarealer, der får lov at stå uklippede hen, så der er levestruktur for insekter og biller. At der er hjørner, hvor brændensælderne kan få

lov at vokse, så der også i fremtiden vil være sommerfugle.

Nældens takvinge er helt afhængig af brændensælder, for dens sommerfuglelarver ernærer sig udelukkende af brændensældens blade - så ingen nældens takvinge uden brændensælder.

JEG HUSKER TILBAGE, hvordan jeg med stor fryd og ynde har kværnet brændensælder ned i min have med min græsslåmaskine. En særlig frydefuld oplevelse at tage livet af denne plante. Indtil den dag, hvor jeg fik fortalt om brændensældens betydning.

Pludselig ændredes mit syn. Brændensælden gik fra at være en hadet plante, som jeg utallige gange har brændt mig på, til at være en kærlighedsplante. Fødestedet for smukke sommerfugle.

Og nu har jeg også fået viden om, at den ovenikøbet er ganske nyttig. Brændensælder er nemlig levested for en særlig art bladlus, der bekæmper andre arter af bladlus, som gør skade på mine andre planter. Og de visne brændensældstrængler er et yndet overvintringssted for mariehøns.

JEG ER IKKE ude med riven efter landmændene, men dette er tænkt som et kærligt opråb til os alle, der har et lille havestykke, at tænke i den store sammenhæng, som alt levende indgår i. At vi finder ind til vores ydmyghed for alt levende og tager det ansvar på os.

Jeg vil gøre mit til, at nældens takvinge findes - i resten af min levetid og for de generationer, der følger efter mig. At vi alle kigger os omkring på de arealer, vi har ansvar for at forvalte, og vi kunne forvalte dem i kærlighedens navn for alt levende fremfor i hadets.

Det føles totalt surrealistisk, at da jeg havde lagt papiret på bordet med alle disse ord på, så kom der en nældens takvinge og satte sig på mit havebord. Tak for det og for denne himmelske morgen.